

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים כ"א - כ"ז, פרשת עקב תשע"ז

דרך ישרה תמצית הדף

דף כ"א

לא ירבה לו נשים 1. לת"ק שמונה עשרה מותרות, ויליף מדוד שהיו לו ששה נשים והנביא אמר שיוסיף לו כהנה וכהנה, עוד שש ושש. 2. לרבינא שריא כ"ד, דכהנה שש וכהנה י"ב. 3. י"א דשרי מ"ח, ודריש כהנה שש, ו' י"ב, כהנה כ"ד. 4. לר"י מרבה נשים ובלבד שלא יסירו את לבו, ואף דבעלמא ר"י לא דריש טעמא דקרא, הכא הטעם מפורש בכתוב. 5. לר"ש אסור אפילו אחת שמסירה את לבו אסורה, ואף דבעלמא דריש טעמא דקרא, הכא דפירש ולא יסור לבבו ש"מ דאפילו כאביגיל אסור להרבות. סוגית שלמה המלך 1. היו לסוסיו ארבעים אלף אצטבלאות ובכל אחד ארבעת אלפי אורוות, או איפכא. 2. קודם שנשא את בת פרעה היה הכסף בירושלים כאבנים, ולאחר מכן הכסף לא נחשב אף למאומה. 3. כשנשא שלמה את בת פרעה, נעץ גבריאל קנה בים והעלה שרטון ועליו נבנה כרך גדול שברומי. 4. טעמי תורה לא נתגלו, שהרי נתגלה טעם שתי מקראות של איסור נשים וסוסים למלך, ונכשל בהם גדול העולם.

המחלוקת בענין שינוי כתב ספר התורה ומנין 1. למר זוטרא בתחילה נתנה התורה בכתב עברי ולשון הקודש, וחזרה ונתנה בימי עזרא בכתב אשורית ולשון ארמי. ישראל ביררו כתב אשורית ולשון דמבזה הקדש והניחו לכותים כתב ליבנואה ולשון ארמי, שנאמר כתב הנשתון ש"מ שהשתנה. 2. לרבי התורה נתנה בכתב אשורי, וכשחטאו נהפך לרועץ, וכשחזרו בתשובה חזר להם שנאמר מגיד משנה אשיב לך. 3. לרשב"א הכתב לא נשתנה כלל, שנאמר ווי העמודים.

דף כ"ב

דרשות הפסוקים שנחלקו בביאורם בענין שנוי הכתב 1. לא יכלו לקרוא את הכתב בימי בלשצר, אתי כמ"ד נשתנה הכתב, ולאידך לא יכלו לקרוא מכיון שנכתב בגימטריא. 2. משנה התורה, שהכתב ראוי להשתנות, או שהמלך כותב לו שני ספרי תורה, אחת בבית גנזיו ואחת הולכת עמו. 3. שויתי ה' לנגדי תמיד, אתי שהס"ת הולך עם המלך, או שהמתפלל יראה כאילו שכינה כנגדו. 4. נקרא כתב אשורית, כיון שעלה עמם מאשור, ולרבי שמאשר בכתב. באיזו גימטריא נכתבו האותיות לבלשצר והדוגמא 1. את ב"ש, יט"ת. 2. בדילוגים. ממתו"ס. 3. בהיפוך, אנ"ס. 4. בחילוף שתי האותיות הראשונות, נמ"א.

סוגית אשתו 1. גירושין קשים, שהרי התירו לדוד להתייחד עם אבישג ולא לגרש אחת מנשיו. 2. על גירושי אשה ראשונה אפילו מזבח מוריד דמעות. 3. אשתו מתה אם מבקשים הימנו ממון שגזל ולא נותן. 3. מי שמתה אשתו הראשונה, כאילו חרב ביהמ"ק בימיו. 4. מתה אשתו: עולם חשך בעדו. 5. פסיעותיו מתקצרות. 6. עצתו נופלת. 7. זווג שני קשה כקריעת ים סוף. 8. בזווג ראשון בת קול אומרת בת פלוני לפלוני. 9. לכל יש תמורה חוץ מאשת נעורים. 10. אדם מוצא קורת רוח רק מאשת נעורים. 11. אשה כורתת ברית רק למי שעשאה כלי. 12. אין איש מת אלא לאשתו, מנעמי. 13. אין אשה מתה אלא לבעלה, מיעקב.

החיוב בתספורת ומנין 1. מלך בכל יום, שנאמר מלך ביפיו תחזינה עיניך. 2. כה"ג בכל ע"ש, מפני שמשמרות מתחדשות, ותספורתו הינה ראשו של זה בצד עיקרו של זה. 3. כהן הדיוט אחת לשלשים יום, שנאמר ופרע לא ישלחו, ויליף גז"ש מנזיר דפרע מותר אבל לשלח ולגדל יותר אסור. בזה"ז כהן מותר בתספורת, משא"כ ביין דלרבי שרי ולחכמים אסור. וטעם החילוק בין תספורת ליינ 1. מהרה יבנה ביהמ"ק ובעינן כהן הראוי לעבודה וניתן להסתפר במהירות, משא"כ יין טפי מרביעית שא"א להפיגו כלל. 2. גזרו ביין כיון שבכך מחלל את העבודה משא"כ פרוע ראש, ודחי דחיוב מיתה לפרוע ראש ילפינן מיינ א"כ ה"נ נילף דמחלל עבודה, קשיא.

הלכו עכך פרק שני דסהנלכין!

פרק שלישי – זה בורר

ג דף בג

מחלוקת ר"מ וחכמים בדיינים ועדים 1. כל בעל דין בורר לו אחד, לר"מ שני בעלי הדין בוררים עוד אחד, ולחכמים שני הדיינים. 2. לר"מ כ"א פוסל את דיינו של השני, ומוקמינן בערכאות שבסוריא, ולחכמים יכול לפסול רק אם מביא ראיה שהם קרובים או פסולים ולא בכשרים. 3. וכן פליגי לגבי לפסול את העדים. 4. דף כד. אמר נאמן עלי אבא או אביך או שלשה רועי בקר, לר"מ יכול לחזור בו ולחכמים לא. 5. היה חייב שבועה לחבירו ואמר לבעל דינו שהוא ישבע, לר"מ יכול לחזור בו ולחכמים לא.

ביאור זה בורר לו אחד 1. המחלוקת, להו"א כ"א בורר לו בית דין ואם פסלו אותם נחלקו מי בורר ב"ד אחר, ולמסקנא כ"א בורר לו דין אחד והמחלוקת מי בורר את הדיין השלישי. 2. מחלוקת ר"מ וחכמים מי בורר את הדיין השלישי, להו"א האם צריך את דעת הדיינים כשמביאים את הדיין השלישי. ולמסקנא לכו"ע צריך, ופליגי האם סגי בדעת הדיינים כמנהג נקיי הדעת שבירושלים, או שצריך גם את דעת בעלי הדינים. 3. להו"א דאמרינן שיכול הלוה לעכב על הב"ד שהביא המלוה, איירי בערכאות שבסוריא, או כשלא מטריח את המלוה לילך לב"ד רחוק.

ר"מ דקאמר שבעל הדין פוסל את דיינו של חבירו, אמרינן דאיירי בערכאות שבסוריא, או שהעדים פסולים ופוסל גם את הדיינים מכח זה. ומקשינן למ"ד בערכאות 1. מדברי רבנן דאמרי שא"א לפסול דיינים מומחין משמע דאיירי במומחין, ודחי דקאמר שאם הם כשרים נעשו כמומחין מפי ב"ד. 2. אמרו לר"מ דא"א לפסול דין המומחה לרבים, ודחי אימא דין שהמחוהו רבים עליהם. 3. וכן מייתי ראיה מברייתא דר"מ בעי ב"ד המומחה לרבים. 4. מקשינן דלר"מ יכול הבעל דין לפסול עדים והרי עדים הם מומחין, ומוקמינן מהו האופן דלר"מ יכול לפסול עדים כדלקמן.

קשיא כיצד לר"מ הבעל דין יכול לפסול את העדים, ומתרצינן 1. לריש לקיש ר"מ איירי בעד אחד שקבלוהו עליו כשנים, ויכול לחזור בו כמו דשרי גבי נאמן עלי אבא וקמ"ל אף אחד דבעלמא לא חזי, ודחינן דעדיו דווקא כמו דברי שא דיינו דווקא. 2. בבא הוא עם אחר לפסול את העדים, ודחי דלא נאמן להעיד לא בגזלות ואף לא בפגם משפחה משום שנוגע בדבר. 3. לרם דימי איירי שיש שתי כיתי עדים ובא לפסול אחת מהכתות, ופליגי האם צריך לברר או לא. 4. לרבינן בדיינים פסולים ומכח זה בא לפסול גם את העדים, ואיירי שיש כת אחרת, דאל"כ לכו"ע אינו יכול לפסול.

לרב דימי המחלוקת בשני כיתי עדים, דלר"מ צריך לברר להכי פוסל עדיו, ולרבנן א"צ לברר. ומייתנין 1. נמצאת אח"כ כת שניה פסולה, אמרינן כבר העידו עדים הראשונים. 2. המחלוקת גבי הבא לידון בשטר ובחזקה, דלרבי צריך לברר ולהביא שטרו ולרשב"ג א"צ לברר וסגי בחזקה. ואמרינן דרבנן אתו אף כרבי, משום דהתם חזקתו נובעת מכח השטר, משא"כ הכא דאמר שיש לו שני כיתי עדים. 3. בין לרב דימי ובין לרבינן פליגי ר"מ ורבנן בצריך לברר, ואיכא בינייהו דאמוראי האם לר"מ ניתן לפסול את העדים ע"י מיגו משום שהדיינים פסולים, או דפסלינן את אחת הכתות דווקא ע"י עדות של הבעל דין עם אחר.

פדף ב

סוגית א"י ובבל 1. ת"ח שבא"י מחבבין זה את זה, דמצינו שר"ל תמה על ר"מ ואמר כדי ליישבו פה קדוש יאמר דבר זה, וכן גבי רבי ור"ש ברבי יוסי גבי הטמנת צונן. 2. מקל נועם אלו ת"ח שבא"י שמנעימין, ומקל חובלים אלו ת"ח שבבבל שמחבלין. 3. יצהר אלו ת"ח שבא"י שנוחין, וזיתים אלו ת"ח שבבבל שמרויין. 4. לבנות לה בית בארץ שנער, זו חנופה וגסות הרוח שירדו לבבל, ומשם השתרבבה לעילם, שהיא עניה שחסירה הרבצת תורה. 5. נקראת בבל משום שבלולה במקרא במשנה ובתלמוד. 6. במחשכים הושיבני, זה תלמודה של בבל.

בנאמן עלי אביך דלר"מ חוזר ולחכמים לא, איזו לשון אמר 1. לשמואל פליגי במחול לך אבל באתן לך לכו"ע יכול לחזור. 2. לר' יוחנן פליגי באתן לך, ומסתפקינן האם במחול לך לכו"ע לא יכול לחזור או דה"נ פליגי. 3. לרבא פליגי בין באמר אתן לך ובין במחול לך, וסיפא דלר"מ חוזר בו מחיוב שבועה לא איירי שמשביעו ואומר שיפטור אותו דהוי כמחילה, אלא שאומר שישבע לו ואז ישלם דהוי כאתן לך. וצריכי למימר תולה בדעת אחרים דאיכא פחות גמירות דעת, וכן תולה בדעת עצמו.

הזמן שיכול לחזור בו מהסכמתו שאביו ידון אותם 1. לר"ל לפני גמר דין פליגי, ואחר גמר דין לכו"ע לא יכול לחזור בו. 2. לרבי יוחנן לאחר גמר דין מחלוקת, וקודם גמר דין פשטינן לכו"ע יכול לחזור בו. 3. לפני גמר דין וקנו מידו א"א לחזור.

פדף ב

ואלו הן הפסולין לעדות, ואימתי חזרתן 1. משחק בקוביא בפסיפסין, וחזרתו שישברם ולא ישחק אפילו בחנם. 2. מלוה בריבית, וחזרתו שיקרע את שטרו ולא ילוה אפילו לגוי. 3. וכן לוהה בריבית. 4. מפריחי יונים, וחזרתו שישבור את כליו ולא יעשה אפילו במדבר. 5. סוחרי פירות שביעית, וחזרתו שיבדל בשביעית אחרת, ולר"נ שיודה וימסור את רווחיו לעניים. 6. טבח שיצאה טריפה מתחת ידו, ותקנתו להו"א שינוול את עצמו, ולמסקנא שיוותר בדבר חשוב בהשבת אבידה או בהוצאת טריפה משלו. 7. הוסיפו גולני מציאת חש"ו, ובתחילה סברי דלא שכיחא או דהוי רק דרכי שלום. ובגולן דרבנן בעינן הכרזה בב"ד. 8. חמסנין, בתחילה לא מנאום כיון דיהבי דמי, ובסוף ראו דחטפי. 9. רועי בהמה בין גסה

ובין דקה, בתחילה סברו דהוי באקראי ובסוף ראו דמכווני. 10. מגדלי בהמה דקה בא"י. 11. גבאי מס המלך שנוטלים יותר מהנצרך, אבל בסתמא כשר כדאשכחן באבוח דרבי זירא. 12. וכן מוכסין. 13. דף כו. אוכלי דבר אחר, והיינו מקבל צדקה מגויים בפרהסיא כשיכול ליוון בצנעא. 14. החשוד על העריות פליגי אם נפסל, ולכו"ע פסול להעיד על היתר אישה לשוק. 15. גנב ניסן וגנב תשרי כשרים: ואיירי באריס, בדבר מועט, וכשנגמר מלאכתו. 16. קברנים שקברו מת ביו"ט ראשון פליגי אם נפסלו בכך לעדות או לא, מכיון שלפי דעתם קיימו מצוה.

המשחק בקוביא פליגי אי פסולו משום אסמכתא, או כיון שאין עסוקין בישובו של עולם. והשמועות 1. ר"י דמכשיר כשיש להם אומנות אחרת ש"מ משום ישובו של עולם, ומייתי דרבנן פליגי עליה דר"י, וסובר דר"י בא לחלוק בין כשאומר במה ובין כשאומר אימתי. 2. בברייתא דפסלינן אף כשיש לו אומנות אחרת וש"מ משום אסמכתא, ההיא ר"י משום ר"ט דסובר דאסמכתא לא חלה כלל, וכן לגבי קבלת נזירות בספק סובר דלא חלה כלל.

מפריחי יונים, פליגי אי הוי תחרות מי יקדם או שמלמד את יונתו לצוד יונים. ומייתי 1. לא סבר כאידך, דסברי צידה הוא דרכי שלום בעלמא, ואם תקדמך כבר נאמר משחק בקוביא, ולאידך צריכי תולה בדעת עצמו דקים ליה בנפשיה ותולה בדעת יונו דתליא בנקשא. 2. ברייתא דשייכא אף בבהמה, למ"ד דהוי צידה איירי בשור הבר המלומד לצוד, וכמ"ד דשור הבר מין בהמה.

דף כו

לר"ש בתחילה היו קורין אותן אוספי שביעית, ומשרבו האנסין חזרו לקרותן סוחרי שביעית, מאי קאמר 1. להו"א בתחילה אמרו אוספין כשרים וסוחרין פסולים, ומשרבו נותני מעות לעניים שיאספו עבורם פסלו את האוספים, ודחי א"כ נימא משרבו התגרין. 2. למסקנא בתחילה פסלו בין סוחרים ובין אוספין, וכשהוצרכו לשלם ארנונא והתירו שביעית דרבנן אמרו שאוספין כשרים וסוחרים פסולין.

דברי ר"ל עם מעברי השנה 1. על כהן שזמר כרם בשביעית, אמרו לו יתכן שצריך עבור עקל בית הבר. 2. על כהן שחרש א"ל יתכן שהוא רק שכיר, וכהני חשידי על שביעית. 3. ר"ל הסתפק האם בנ"א החשודין על השביעית כשרים לעבר את השנה, דיש לומר שכשרים דלא גרעי משלשה רועי בקר דרבנן סמכו על חשבונם, ודחי דהכא הוי קשר רשעים ואינו מן המנין, וא"ר יוחנן דא עקא.

הפסוקים בשבנא 1. כי הנה הרשעים ידרכון קשת, ששלח בחץ פתקא לסנחריב שבנא וסיעתו השלימו. 2. לא תאמרו קשר, חזקיהו פחד שדעת ה' תנטה אחריו משום רובא, דשבנא דרש ב"ג רבוותא וחזקיהו רק ב"א, וא"ל הנביא קשר רשעים אינו מן המנין. 3. מה לך פה כי חצבת לך פה קבר, בקברי בית דוד. 4. טלטלה גבר, דטלטלו קשה משל אשה. 5. עטך עטה, שפרחה בו צרעת. 6. צנף יצנפך וכו' קלון בית אדוניך, שנהפך כבודו לקלון כיון שבקש את קלון אדוניו. 7. סופו היה שיצא לבדו וגבריא אל סגר את הדלת בעדו ואמר שסיעתו חזרו בהם, ותלאוהו בזנבות סוסיהם. 8. היה בעל הנאה, בגז"ש סוכן מאבישג. 9. כי השתות יהרסון צדיק מה פעל, קאי על חזקיהו, ביהמ"ק, או מחשבות שבנא.

מדוע התורה נקראת תושיה 1. שהיא מתשת כחו של אדם. 2. שנתנה בחשאי מפני השטן. 3. דברים של תהו שהעולם משותת עליהם. ולא תעשינה ידיהם תושיה היינו ד"ת, שמחשבה מועלת להשביתה אם לא עסוקין בה לשמה.

דף כז

זמן הפסול בעד זומם, לאביי למפרע מכיון שנהיה רשע, ולרבא רק מכאן ולהבא. וטעמיה דרבא 1.

ל"ק משום דהוי חידוש דמאי חזית דסמכת אהני, לכן אין לך בו אלא משעת חידושו ואילך. 2. לל"ב רבא מודה דנפסל למפרע, ופוסל מכאן ולהבא משום פסידא דלקוחות. אבל בדליכא חידושא כגון היכא שכל עד הזום ע"י שני עדים או שהעידו שהעדים גזלנים, נפסלים רק מכאן ולהבא. והלכתא כאביי.

הלכתא כאביי ביע"ל קג"ם, דסובר 1. יאוש שלא מדעת אינו יאוש. 2. עד זומם למפרע נפסל. 3. לחי העומד מאליו הוי לחי. 4. קדושין שאינם מסורין לביאה הוו קידושין. 5. גילוי דעת בגיטין מהני. 6. מומר האוכל נבילות להכעיס פסול וכדלקמן.

מומר האוכל נבילות להכעיס, לאביי פסול לעדות דהוי רשע, ולרבא כשר משום דאינו רשע דחמס. והשמועות 1. פסלינן מועלים בשבועות ומשמע אף שבועת שוא, ודחי דדוקא שבועת ממון. 2. מרבינן מלוה בריבית דחשוד על ממונא אבל לא מייתי מומר להכעיס, ותירץ דאתי כרבי יוסי דלקמן. 3. עד שהזום לדיני ממונות, לרבי יוסי לא נפסל לדיני נפשות ואתי כרבא, ולר"מ נפסל אף לדיני נפשות ואתי כאביי. ולרבא התם הוי רע לבריות, אבל במומר להכעיס אף רבי יוסי יודה דכשר כיון שאינו רע לבריות. 4. הלכתא כאביי וכו"מ, משום דאתיא סתמא כוותיה, אף דבעלמא הלכתא כרבי יוסי לגבי ר"מ. והסתמא הוי להו"א מכל הראוי לדון דיני נפשות ראוי לדון דיני ממונות, ולרבי יוסי הרי איכא עד זומם דממון, ודחי דהתם איירי רק בפסולי יוחסין. 5. למסקנא מייתי סתמא כר"מ דזה הכלל עדות שאין האשה כשירה לה אף הם פסולים לה, ואתי כר"מ דהא לרבי יוסי איכא אף עדות בדיני נפשות. וכיון והלכתא כר"מ הפוסל גזלנים לדיני נפשות, זיכו בכך את בר חמא ופסלו את העדים שאמרו שהרג.

שאלות לחזרה ושינון

א. מחלוקת רבי מאיר וחכמים בדיני הדיינים והעדים (5)
זה בורר לו אחד
ב. הביאור מהו זה בורר לו אחד (3)
זה פוסל דיינו של זה
ג. לר"מ דכל אחד פוסל את דיינו של השני, באיזה מקרה מדובר, והקושיות על המ"ד דלא איירי בדיינים מומחין (4)
זה פוסל עדיו של זה
ד. מקשינן כיצד ר"מ מתיר לבעל הדין לפסול את העדים שמביא בעל דינו, ומתריצין (4)
ה. המקרים לאוקימתות דפליגי בצריך לברר, ובמאי פליגי (3)
זה פוסל עדיו ~ פה קדוש ~ מחבבין
א. סוגית תורת ארץ ישראל ובבל (6)
משנה - נאמן עלי אביך
ב. במה נחלקו ר"מ ורבנן אי יכול לחזור, והמקרים באיזו לשון אמר (3)
ג. דיני הזמן שבא לחזור בו (3)
זה פוסל
משנה - ואלו הן הפסולין
א. אלו הן פסולי העדות שבמשנה ובגמרא, ואימתית חזרתן (16)
המשחק בקוביא

דף כא
משנה - לא ירבה לו נשים
א. כמה נשים מותר למלך לשאת, ומנין (5)
משנה - לא ירבה לו סוסים ~ שלמה המלך
ב. סוגית שלמה המלך ועבירותיו על מצוות המלך (4)
וכותב ס"ת לשמו ~ כתב ס"ת
ג. המחלוקת בענין שינוי כתב ספר התורה, ומנין ילפא כל שיטה (3)
דף כב
וכותב ס"ת לשמו ~ כתב ס"ת
א. דרשות הפסוקים שביאורם תלוי במחלקת האם נשתנה כתב ספר התורה (4)
כתב ס"ת ~ שנוי הכתב
ב. באיזו גימטריא נכתבו האותיות לבלשצר, ודוגמא לכך (4)
משנה - ואין משתמשין בשרביטו ~ אבישג ~ גירושין
ג. סוגית אשתו הראשונה והשנייה והקושי בגירושין ובמיתה (13)
ואין רואין אותו כשהוא מסתפר ~ תספורת
ד. מיהם החייבים בתספורת בזמנים קצובים (3)
ה. מחלוקת רבי ורבנן בדין כהנים בזמן הזה בתספורת ובבין, הטעם ומה ביניהם (2)

הדרן עלך פרק שעי
פרק שלישי - זה בורר

דף כג
משנה - זה בורר

ג. המחלוקת מדוע נפסל המשחק בקוביא, השמועות וכמאן אתי (2) ומפריחי יונים
 ג. המחלוקת מהו מפריחי יונים, והשמועות (2)
 ד. פ. כ.
 סוחרי שביעית, אוספי שביעית
 א. לר"ש בתחילה היו קורין אותם אוספי שביעית, מאי קאמר ומי נפסל (2)
 סוחרי שביעית ~ מעברי השנה שנחשדו
 ג. דברי ריש לקיש עם מעברי השנה שבגלל זה חשדם על השביעית (3)
 סוחרי שביעית ~ מעברי השנה שנחשדו ~ קשר רשעים ~ שבנא

ג. ביאור הפסוקים שנאמרו בשבנא (9)
 שבנא ~ תושיה
 ד. מדוע התורה נקראה תושיה (3)
 ד. פ. כ.
 ואלו הן הפסולין ~ עד זומם
 א. המחלוקת ממתי העד שהוזם נפסל לעדות, ומאי טעמיה דרבא (2)
 עד זומם ~ הלכתא כאביי
 ג. באלו מחלוקות פסקינן כאביי לגבי רבא (6)
 ואלו הן הפסולין ~ מומר להכעיס
 ג. המחלוקת האם מומר האוכל נבילות להכעיס נפסל לעדות ומ"ט, והשמועות (5)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

ברכות עם מחורדין בפ"ך.

שבת מנהדרה חדשה.

עירובין

פסחים

שקלים ר"ה

יומא

סוכה

ביצה תענית

מגילה-פורים עם מדרש,

תוספתא, ותמצית מחיר יין לרמ"א

מו"ק חגיגה

יבמות

כתובות

נדרים

נזיר סוטה

גיטין

קידושין - עם תורתך שעשועי,

סימני הדף, ותוספתא

בבא קמא

בבא מציעא

בבא בתרא א-ב

סנהדרין א-ב עם "יש סדר

לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

מכות שבועות

עבודה זרה הוריות

מחורדין בפ"ך

זבחים

מנחות

חולין

בכורות עם הקדמות ומושגים

ערכין-תמורה

כריתות-מעילה

נדה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל השיטות של מוני תרי"ג המצוות.
 בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות, לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.
 עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.
 קיצור חודים מנוקד ומסודר.
 קיצור אלשין רות
 קיצור אלשין אסתר
 קיצור אלשין איכה
 בקרוב בס"ד על שה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון רבי בונים שרייבר שליט"א.
 איזוהי דון ישרה - כיצד ללמוד לשגן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.
 הקדמות ומושגים - סדר קדשים, ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~253~

המערכת

